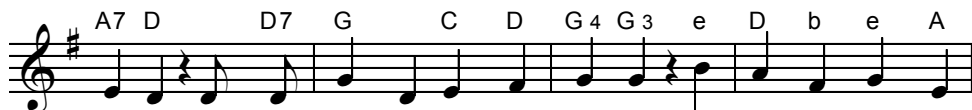


Spuśćcie nam na ziemskie niwy



1. Spu - ście nam na zie - mskie ni - wy Zba - wcę z nie - bios o -
2. A - le O - jciec się zli - to - wał nad nę - dzną lu - dzi



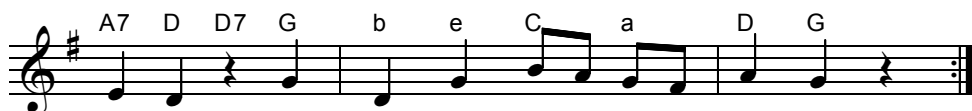
bło - ki, świat przez grze - chy nie - szczę - śli - wy wo - łał w no - cy głę -
do - łą, Syn się chę - tnie o - fia - ro - wał, by spe - łnił wie - czną



bo - kiej. Gdy wśród prze - kle - ństwa od Bo - ga czart pa -
wo - le; Za - raz Ga - bry - el zstę - pu - je i Ma -



no - wał, śmierć i trwo - ga, a cię - żkie prze - wi -
ry - i to zwia - stu - je: I że z Du - cha - Świe -



nie - nia za - mkły bra - my zba - wie - nia.
te - go po - cznie Sy - na Bo - że - go.

3. Panna przeczysta w pokorze wyrokom się poddaje,
Iszczą się wyroki Boże, Słowo Ciałem się staje.
Ach! Ciesz się, Adama plemię, Zbawiciel zejdzie na ziemię;
Drżyj, piekło, On twe mocy w wiecznej pograży nocy.
4. Oto się już głos rozchodzi: wstańcie bracia uśpieni!
Zbawienie nasze nadchodzi, noc się w jasny dzień mieni.
Precz odtąd dzieła niecnoty, wylęgnięone wśród ciemnoty:
Niech każdy z nas w przyszłości zbroję wdzieje światłości.